

tu vas escoltar la seva Bona Nova i la vas viure,
tu vas ser al peu de la creu, en aquell moment d'entrega definitiva,
tu vas caminar el camí d'aquella primera comunitat de creients.

Maria, ensenya'ns a ser fidels com tu,
prega per nosaltres,
fes-nos de mare en el nostre camí cristià.

Parenostre

Oració

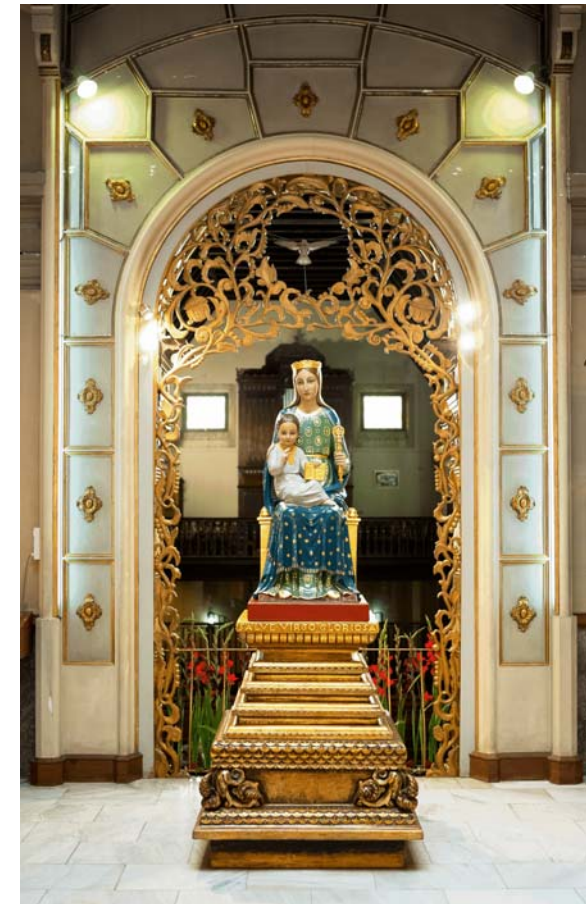
Preguem.

O Déu, vos volguéreu que els dolors del vostre Fill, crucificat,
fossin compartits per la seva Mare al peu de la creu.

Concediu a la vostra Església
que, associada amb Maria a la passió,
mereixi de ser participant
de la resurrecció del mateix nostre Senyor Jesucrist.

Que amb vos viu i regna en la unitat de l'Esperit Sant, Déu, pels
segles dels segles.

Goigs a llaor de la Verge de Rocaprevera

MARE DE DÉU DE ROCAPEVERA

TORELLÓ

VETLLA DE PREGÀRIA A LA MARE DE DÉU

12 de setembre de 2019

Amb Maria, a 25 anys del Concili Provincial Tarraconense

Bona nit!

Aquest vespre tornem a ser a redós de la imatge de la Mare de Déu de Rocaprevera per a pregar. Volem preparar bé el nostre cor per a la celebració de la seva festa. Desitgem que tot ens ajudi a créixer en la fe i ens ompli d'esperança en el camí de la vida.

Maria, la Mare, sempre ens porta cap a Jesús, el Fill. I Jesús, el Fill sempre ens porta a Déu, el Pare.

El mes de juny de 1995 acabava el Concili Provincial Tarraconense.

Aquest curs se'n compliran els 25 anys. Va ser una experiència eclesial extraordinària. Val la pena fer servir per a la nostra pregària d'avui uns petits fragments de la primera resolució, la que marca l'esperit del Concili, un text plenament vigent avui.

I en la pregària llegirem textos bíblics i resarem salms a dos cors, amb moments de silenci i cants.

Que tot plegat ens ajudi a sentir una mica més Maria, la Mare de Déu, com a "germana, companya en el camí de la fe".

Salutació a la Mare de Déu

Benaurada sou, Verge Maria, perquè Déu el Pare us ha mirat i us ha escollit per ser la mare del Salvador.

Tots: **Benaurada sou, Verge Maria.**

Benaurada sou, Verge Maria, perquè el Senyor ha obrat meravelles en vós.

Tots: **Benaurada sou, Verge Maria.**

s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

Tots: Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era en el principi, ara i sempre
i pels segles dels segles. Amén.

Silenci

Pregària, tots alhora

Maria, germana, companya en el camí de la fe.

Et recordem com una dona amb el cor molt obert, amb l'ànima molt disposada a escoltar el que Déu et cridava a fer.

Et recordem com una dona decidida, a punt per emprendre camins difícils.

Et recordem plena de confiança, molt convençuda que l'amor de Déu és més fort que tot.

Maria, germana, companya en el camí de la fe.

El teu cor obert, la teva ànima disposada, va deixar penetrar la força de l'Esperit,

i ens vas donar la millor cosa que la humanitat podia esperar: Déu mateix fet un dels nostres,

aquell infant petit que allà a Betlem plorava i reia als teus braços.

Maria, germana, companya en el camí de la fe.

Tu vas ser ben a prop del teu fill,

**Noia del poble, Maria,
Mare de l'amor més clar.**

Maria de l'esperança,
que vetlles gresol en mà,
la llavor duies colgada
que l'Esperit va covar.
Déu te guard, noia del poble,
que tan blanc llesques el pa.
**Noia del poble, Maria,
Mare de l'amor més clar.**

Càntic de Maria

La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.
El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli
i exalça els humils.
Omple de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;

Benaurada sou, Verge Maria, per la vostra fe, per la vostra
esperança, pel vostre amor.

Tots: Benaurada sou, Verge Maria.

Benaurada sou, Verge Maria, assumpta al cel, que viviu amb Déu per
sempre.

Tots: Benaurada sou, Verge Maria.

Cant inicial

Quantes coses a la vida
que semblen omplir-ho tot
i no són més que mentides
que s'amaguen dins el cor.
Tu has omplert la meva vida
estimant-me de debò.
Jo voldria, Mare bona,
ser com tu...

En silenci escoltaves
la paraula de Jesús
i la feies pa de vida
amb l'amor teu tan profund:
com llavor que cau a terra
i germina sense por.
Amb el cor ple d'alegria
et vull cantar:

Ave Maria, Ave Maria.

Ave Maria, Ave Maria.

Des del temps de la infantesa
has estat al meu costat.
Prop de Déu jo em sentia
de la teva mà agafat.
Pel camí de l'esperança
amb la fe jo m'he trobat
i a la nit sempre has estat
la meva llum.

No em deixis, Mare meva!
Resta sempre així, com cal,
perquè pugui cada dia
compartir amb els germans
tot el que has fet en nosaltres:
un somris d'eternitat.
La pregària més senzilla
et vull cantar.

Ave Maria, Ave Maria.

Ave Maria, Ave Maria.

Lectura bíblica

Lectura dels Fets dels Apòstols Ac 2,42-47

Els germans eren constants a assistir a l'ensenyament dels apòstols, a posar en comú els seus béns i a reunir-se per partir el pa i per a la pregària. Tothom sentia un gran respecte, i els apòstols feien molts prodigis i miracles.

Tots els creients vivien units i tenien en comú tots els seus béns; venien les seves propietats i les altres coses que posseïen per distribuir entre tots el diner, segons les necessitats de cadascú.

Cada dia assistien unànimement al culte del temple. Després, a casa, partien el pa i preniën junts el seu aliment amb senzillesa i alegria, cantant les lloances de Déu. Tot el poble els apreciava. Cada dia el Senyor afegia nova gent a la comunitat perquè fossin salvats.

Paraula de Déu

Text - pregària

L'Església anuncia Crist a tots els homes i dones

Sentim el goig i la responsabilitat de fer arribar el missatge de Crist a tot el país, integrat per persones i grups molt diversos que tenen actituds i nivells ben diferents de fe i de cultura. Aquest missatge és la Bona Nova de l'amor de Déu manifestat al món per mitjà del Crist en l'Esperit (cf. Ef 1). L'Església de la Tarraconense reunida en Concili, en comunió amb l'Església universal, que és –en Crist– «un senyal i instrument de la unió íntima amb Déu i de la unitat de tot el llinatge humà» (LG 1), cal que manifesti una vegada més que «el goig i l'esperança, el plor

i amb una comunicació interpersonal. «Quan hi ha caritat i amor» s'obre la porta a la bona notícia que ve de Déu.

Per això, fidels a les veus d'aquest Concili i a les de l'Etapa Diocesana de Reflexió, podem dir que evangelitzar és descobrir en el cor de cada dona i de cada home l'acció i l'escalf de l'Esperit; és establir les mediacions oportunes per tal que les persones senzilles, tal vegada afligides, puguin trobar-se amb Déu. Evangelitzar és ajudar a refer l'experiència de Déu de molta gent allunyada, experiència que està intrínsecament lligada a l'amor als germans i, per tant, a aquella opció preferent pels pobres i per la justícia que fou distintiu del Messies Jesús.

Silenci

Cant

Noia del poble, Maria,
d'un poble de vinya i blat;
si tens morena la cara
és del sol que t'ha colrat.
Déu per vora teu passava,
vora el camí et va trobar.

**Noia del poble, Maria,
Mare de l'Amor més clar.**

Era el temps de primavera,
era un temps per estimar:
et va dur vora de l'aigua,
als quatre rius et banyà,
et va cobrir amb lli i amb seda,
d'or i plata et va abillar.

Text - pregària

d) Què és evangelitzar

Caldria dir ara què entenem per evangelitzar, per tal de passar tot seguit a contemplar els qui han de ser evangelitzats, els subjectes de l'evangelització i els mitjans.

«Anunciar Crist a aquells qui el desconeixen» és el resum de tot el que entenem per evangelitzar, que, segons Pau VI és un veritable procés: «Renovació de la humanitat, testimoniatge, anunci explícit de Jesucrist, adhesió del cor, entrada a la comunitat, acolliment dels signes [sacramentals], iniciatives apostòliques» (EN 24).

Tot intent de definició de l'evangelització, però, ens deixa insatisfets, concretament per dos motius:

En primer lloc, perquè en l'evangelització, a més dels subjectes i dels mitjans humans, hi intervenen principalment la força de la Paraula i de l'Esperit de Déu. Per això, és des de l'experiència personal i comunitària de la salvació de Déu, que comunica pau, serenor i goig profunds, en confluència amb el dolor i amb el pes del viure humà, que podrem esdevenir encomanadors de la bona notícia als homes i dones amb els quals la vida ens fa trobadissos. Per això cal descobrir, contemplar, estimar, agrair i celebrar la presència i l'obra de Déu en cada persona, que es dóna abans que nosaltres hi arribem. Aquest reconeixement de la iniciativa gratuïta de Déu podria apaivagar el neguit que neix del nostre protagonisme errat.

En segon lloc, perquè el fet de l'evangelització no és un mer procés mecànic de donar i rebre: l'evangelització brolla allà un s'estableix l'encontre entre persones, amb una relació positiva

i l'angoixa de l'home contemporani, sobretot el dels pobres i de tota mena d'afligits, són també goig i esperança, plor i angoixa dels deixebles de Crist» (GS 1).

Per això volem que el nostre llenguatge oral i escrit sigui senzill, clar, adaptat i entenedor, traspasat per aquella llum que porta l'alegria als cors i que els abrusa en descobrir Crist, mestre i Senyor (cf. Lc 24,32).

Per altra banda, la convicció que no hi pot haver veritable evangelització sense el testimoniatge que té com a condició la unitat dels cristians, com a ànima l'amor de Jesucrist i com a cos l'atenció i la donació solidària als necessitats, als pobres i als marginats, és viscuda per nosaltres com un important signe dels temps. És per això que volem que la nostra fe es manifesti en l'esperança i es realitzi en l'amor.

Silenci

Salm 19 (18)

El cel parla de la glòria de Déu,
l'estelada anuncia el que han fet les seves mans.
Els dies, l'un a l'altre es transmeten el missatge,
l'una a l'altra se'l revelen les nits.

Silenciosament, sense paraules,
sense que ningú els senti la veu,
el seu anunci s'escampa a tota la terra,
escolten el seu llenguatge fins als límits del món.

Déu ha posat en el cel un pavelló per al sol,
i el sol en surt com un espòs de la cambra;

radiant com un atleta que es llança a la cursa,
surt d'un extrem del cel i volta fins a l'altre;
res no s'escapa de la seva escalfor.

És perfecta la llei del Senyor,
l'ànima hi descansa;
és ferm el que el Senyor disposa,
dóna seny als ignorants.

Els preceptes del Senyor són planers,
omplen el cor de goig;
els manaments del Senyor són transparents,
il·luminen els ulls.

Venerar el Senyor és cosa santa,
es manté per sempre;
els determinis del Senyor són ben presos,
tots són justíssims.

Són més desitjables que l'or fi,
més que l'or a mans plenes;
són més dolços que la mel
regalimant de la bresca.

El teu servent hi troba la claror,
és molt profitós d'observar-los.
Però qui s'adona d'una falta involuntària?
Disculpa allò que em passa inadvertit!

Preserva el teu servent de l'orgull,
que no s'apoderi de mi;
així seré irrepreensible,
i net d'una gran culpa.

Que et complaquin les paraules dels meus llavis
i que et siguin agradables els pensaments del meu
cor,
Senyor, penyal meu, redemptor meu!

Tots: Glòria al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre,
i pels segles dels segles. Amén.

Silenci

Cant

Des del món us mirem, Mare nostra,
la pregària dels fills escolteu;
és la fe que demana pels homes
el perdó de Jesús mort en Creu.

El pecat ens ha dut lluny del Pare,
l'esperança del món s'ha enfosquit.
Que Jesús, l'home Déu i Fill vostre,
resplendeixi per tots en la nit.

Quan l'amor era estrany a la terra,
ens donàreu a tots un Germà;
d'aquest Foc deu-nos, Mare, una espurna
que ens abranti d'amor cristià.